

[Thestrup.]

hvis første formål vel er i så høj grad som muligt at mildne forholdet for de dømte, at man da i alt fald også hører, hvad de pågældende selv ønsker. Jeg er klar over, at man ikke helt ud og ikke i alle tilfælde kan tage hensyn dertil, men det forekommer mig, at det må være rimeligt, at man, inden man træffer bestemmelsen, i alt fald hører, hvad den pågældende selv ønsker.

Der er også en anden ting, som efter min mening vil være naturlig, og det er, at man udtrykkelig gør den pågældende bekendt med den ret, han har efter § 19. Jeg erkender, at det ikke er nogen særlig vidtgående ret, men det er dog, synes jeg, det rigtige, og jeg henviser i den forbindelse til den udleveringslov, vi for ikke så lang tid siden har vedtaget, og hvori der også findes en bestemmelse i den retning. Jeg synes, det ville være naturligt, om man også her havde en bestemmelse om, at den pågældende udtrykkeligt skulle gøres opmærksom på den ret, han har til at få domstolenes afgørelse om lovligheden af afgørelsen.

Jeg kunne også tænke mig at spørge den højtærede justitsminister, om man har noget skøn over udgifterne i de tilfælde, hvor tilsynet eller afsoningen overføres fra det ene land til det andet, om man regner med, at det går nogenlunde op imod hinanden og der ikke bliver større forskel på de ekstra udgifter, nogen af staterne får i den anledning.

I øvrigt kan jeg helt og fuldt give min tilslutning til lovforslaget og skal med disse bemærkninger anbefale det.

Kirkegaard: Det foreliggende lovforslag vedrører jo fortrinsvis personer, der er kommet i konflikt med de retsregler, som nu engang må og skal gælde i et ordnet samfund.

En måske begrænset sympati med den heldigvis ret fåtallige gruppe bør vel dog ikke hindre, at praktiske foranstaltninger gennemføres både herhjemme og i samarbejde med Nordens øvrige lande, således at en idømt straf eller bod kan afvikles efter en fast aftale mellem disse lande.

I øvrigt anser jeg — uden at gå i enkelt-heder — lovforslaget for at være fornuftigt, og jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til det.

Morten Lange: Mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen, er fraværende, og jeg skal ikke prøve at foretage en mere detaljeret gennemgang af lovforslaget.

Det er naturligvis klart, at mit parti ser med sympati på, at det nordiske arbejdsmarked nu også udbygges med et fælles straffemarked. Det er rimeligt, og det er naturligvis hovedsigtet med lovforslaget.

Jeg skal dog ikke lægge skjul på, at da jeg hastigt gennemlæste lovforslaget, blev jeg unægtelig noget overrasket over de regler, som lovforslaget, om jeg så må sige, mangler. Det ærede medlem hr. Arup har overordentlig detaljeret gjort rede for spørgsmålet om den strafskyldiges svage stilling efter dette, og det er selvfølgelig fuldstændig klart — som anført i bemærkningerne — at motivet til, at man flytter folk tilbage til deres hjemland, er at gøre resocialiseringen lettere og andre pæne ting. Men man kan nu meget nemt komme ud for tilfælde, hvor domstolene heri vil se en snedig måde at eksekvere en deportation på af en eller anden, som har begået en enkelt forbrydelse, og det er formodentlig ikke meningen. Jeg tror nok, det ville være overordentlig gavnligt, hvis der kunne komme en bemærkning ind om, at man skulle spørge den, som skal udstå straffen, inden han blev deporteret til det, som angiveligt er hans hjemland. I øvrigt må den manglende bestemmelse nok regnes som bare en skønhedsfejl, så længe domstolene opfører sig nogenlunde ordentligt, og det plejer de jo. Ikke desto mindre vil vi sætte pris på, at der under udvalgsbehandlingen bliver taget stilling til dette spørgsmål, og hvis det ikke kommer fuldstændig på tværs af den nordiske ensartethed, ville det være værdifuldt, om den kom ind; kommer den ikke ind i selve teksten, ville det i hvert fald være rart, om der i udvalgsbetænkningen kunne komme nogle kloge bemærkninger til vejledning for domstolene.

Hvad i øvrigt selve det princip angår, at vi skal have en sådan lovgivning med fælles retningslinjer for de nordiske lande, kan mit parti fuldt ud tilslutte sig det.

Grøndahl: De uafhængige ser med største sympati på ethvert skridt, der kan nærme de nordiske lande til hinanden, fjerne unød-